

*„...mert tudjuk, hogy a szenvedésből türelem fakad, a türelemből kipróbált erény,
a kipróbált erényből reménység.”
(Róm 5, 3-4)*

Tisztelt Gyászoló Család!

Göncz Árpádné Zsuzsanna asszony egykor türelemmel vette tudomásul, hogy a történelmi idő váratlan közösségi szerepre hívta. Ugyanazzal a türelemmel, amellyel a Gondviselés kezéből fogadta és kipróbált erénnyé tudta formálni addigi élete rendkívüli nehézségeit. A köz figyelmétől övezve is azzal a tudatos méltósággal élt, mint amellyel helytállt a sors személyes viszontagságaiban. Súlyos, a diktatúra embert próbáló idejében szerzett tapasztalata volt, hogy a kihívásokat nem elég átvészeln, hanem meg is kell oldani. A nagyobb közösségben ugyanaz vezérelte, mint ami a szerettei körében: elvégezni a feladatot, meglátni a szükségét, kézen fogni az elesettet, reményre váltani a szenvedést. Sajátos helyzetéből hitelesen szólva szolidaritásra hívta a magyarokat, hogy tegyenek másokért. A személyének szóló figyelmet örömmel irányította át azokra, akik a legjobban rászorultak embertársaik segítségére. Kért azok helyett, akik „még kérni sem tudnak”.

Zsuzsanna asszony sokak számára volt példa, mérce, a remény közvetítője – hiányozni is sokaknak fog. Szeretnénk kifejezni együttérzésünket mindazoknak, akiket halála a legfájóbban érint: azoknak, akik számára mérhetetlenül több volt, mint amit a nyilvánosság láthatott Belőle.

Őszinte részvétellel

Budapest, 2020. június 05.

Herczegh Anita

Áder János